

Imam Muhammad ibn al-Hanafiyya,

**Sonen till Imam 'Ali
och bror till al-Hasan
och al-Husayn**

Innehåll

- Namngivningen av Muhammad ibn al-Hanafiyya
- Muhammad ibn al-Hanafiyya och al-Hasan ibn 'Ali
- Muhammad ibn al-Hanafiyya i Siffin
- Berättelsen om Muhammad ibn al-Hanafiyya och den bysantinske kungen under Mu'awiya
- Muhammad ibn al-Hanafiyya och 'Abdullah ibn az-Zubayr
- Muhammad ibn al-Hanafiyya och 'Abd al-Malik ibn Marwan
- Muhammad ibn al-Hanafiyya bemöter sina anhängares avvikelse
- Muhammad ibn al-Hanafiyyas död

محمد بن الحنفية

I de storslagna berättelserna om tabi‘in finns förebilder och lärdomar för ungdomar i alla tider. Bland dessa stora finns imam **Muhammad ibn al-Hanafiyya**, den mest kände av Imam ‘Alis söner efter Paradisets ungdomars herrar: al-Hasan och al-Husayn. Imam al-Junayd sade om honom:

”Jag känner ingen som tog från ‘Ali och lärde sig av honom mer än Muhammad ibn al-Hanafiyya.”

Namngivningen av Muhammad ibn al-Hanafiyya

I slutet av Profetens ﷺ liv satt ‘Ali med honom och sade:

”O Allahs Sändebud, om ett barn föds mig efter dig, får jag då ge honom ditt namn och din kunya?” Profeten ﷺ svarade: ”Ja.”

Tiden gick, Profeten ﷺ dog och hans dotter Fatima avled kort därefter. ‘Ali gifte sig då med **Khawla bint Ja‘far ibn Qays al-Hanafiyya**, som födde honom Muhammad. Han blev kallad *ibn al-Hanafiyya* för att skilja honom från Fatimas barn.

Muhammad ibn al-Hanafiyya och al-Hasan ibn ‘Ali

Muhammad ibn al-Hanafiyya erkände och uppskattade sina två bröders ställning. En gång uppstod en kylighet mellan honom och al-Hasan, så han skickade ett brev till honom:

”Allah har gett dig företräde över mig: Din mor är Fatima, dotter till Muhammad ﷺ, medan min mor är en kvinna från BanU Hanifa. Din morfar

är Allahs Sändebud ﷺ, medan min morfar är Ja'far ibn Qays. När du får detta brev, kom till mig och försona dig med mig, så att du får företräde över mig i allt.”

al-Hasan skyndade till honom och försonades med honom.

Muhammad växte upp med sin far och tog från honom asketism, dyrkan, kunskap, mod, vältalighet och kraft i tal. Han var så modig att han bar fanan i sin fars strider. Han fick en gång frågan:

”Varför utsätter din far dig för fara i striderna men inte dina bröder al-Hasan och al-Husayn?”

Han svarade:

”Mina bröder är för min far som hans två ögon, och jag är som hans två händer. Han skyddar sina ögon med sina händer.”

Muhammad ibn al-Hanafiyya i Siffin

Han deltog i den stora fitnan mellan ‘Ali och Mu‘awiya i slaget vid Siffin. Han berättar själv:

”Vi möttes i Siffin och stred tills jag trodde att ingen av oss eller dem skulle överleva. Då hörde jag en man ropa bakom mig: ‘O muslimer, frukta Allah! Vem ska ta hand om kvinnor och barn? Vem ska skydda religionen och heder? Vem ska stå emot romare och dailamiter? O muslimer, frukta Allah och skona er själva!’ Då lovade jag mig själv att aldrig lyfta mitt svärd mot en muslim efter den dagen.”

‘Ali mördades därefter genom förräderi. al-Hasan avstod makten till Mu‘awiya, och muslimerna enades i ”Enhetens år”. Muhammad gav trohetsed tillsammans med sin bror al-Hasan. Han hade en god relation med Mu‘awiya och besökte honom i Damaskus flera gånger.

Berättelsen om Muhammad ibn al-Hanafiyya och den bysantinske kungen under Mu‘awiya

Bysantinske kejsaren skrev till Mu‘awiya:

”Kungar skickar gåvor och märkligheter till varandra. Tillåter du att jag gör detsamma med dig?”

Mu'awiya accepterade.

Kejsaren skickade två märkliga män:

- en extremt lång och kraftig
- en oerhört stark, nästan som ett vilddjur

Han frågade: **"Finns det i ditt rike någon som kan mäta sig med dem?"**

Mu'awiya rådfrågade 'Amr ibn al-'As. 'Amr sade:

- "Den långa kan överträffas av **Qays ibn Sa'd ibn Obada.**"
- "Men den starke... där finns bara två: **Muhammad ibn al-Hanafiyya** och **'Abdullah ibn az-Zubayr.**"

Mu'awiya sade: "Muhammad är nära oss." 'Amr sade: "Tror du att han, med sin ställning, accepterar att mäta styrka med en romare inför folk?" Mu'awiya svarade: "Han gör det — och mer — om det ger ära åt islam."

Mu'awiya kallade Qays och Muhammad. Qays överträffade romaren i längd och skämtade med honom genom att kasta sina byxor som nådde romaren till bröstet.

Muhammad sade till tolken:

"Säg till honom: Om han vill kan han sitta och jag stå, och jag ger honom min hand. Antingen sätter han mig eller så reser jag honom."

Romaren valde att sitta. Muhammad drog upp honom — romaren kunde inte sätta honom. Romaren blev arg och ville byta roller. Muhammad satte honom lätt.

De två männen återvände besegrade till sin kejsare.

Muhammad ibn al-Hanafiyya och 'Abdullah ibn az-Zubayr

Tiden gick och umayyadernas makt övergick till 'Abd al-Malik ibn Marwan. Men folket i Hijaz gav trohetsed till 'Abdullah ibn az-Zubayr.

Ibn az-Zubayr kallade Muhammad till trohetsed, men Muhammad mindes orden från Siffin och sade:

"Du vet med säkerhet att jag inte söker detta. Jag är bara en man bland

muslimerna. Om de enas om dig eller om ‘Abd al-Malik, då ger jag trohetsed.”

Ibn az-Zubayr försökte med mildhet, sedan med hårdhet — utan resultat. Sju tusen människor som ville undvika fitna samlades kring Muhammad. Det ryktades att Ibn az-Zubayr ville bränna dem. Muhammads anhängare ville strida, men han sade:

”Vi lämnade hemmet för att inte spilla muslimers blod.”

Muhammad ibn al-Hanafiyya och ‘Abd al-Malik ibn Marwan

‘Abd al-Malik hörde om konflikten och skrev ett vänligt brev till Muhammad och bjöd honom att bosätta sig i Syrien. Muhammad reste med sina anhängare till **al-Ubulla** i utkanten av Syrien. Folket där tog emot dem med stor heder och kärlek.

När detta nådde ‘Abd al-Malik blev han orolig. Han skrev till Muhammad:

”Du är en man med ställning bland muslimerna. Jag vill inte att du bor i mitt land utan att ge mig trohetsed. Om du gör det får du hundra skepp som kommit från al-Qulzum, med allt som finns i dem, och en miljon dirham, och vad du vill av bidrag till dig, dina barn och dina anhöriga. Om du inte vill ge trohetsed, återvänd där du kom ifrån. Om du vägrar, flytta till en plats där jag inte har makt.”

Muhammad svarade:

”Från Muhammad ibn ‘Ali till ‘Abd al-Malik ibn Marwan. Frid vare med dig. Jag prisar Allah. Du verkar frukta mig, men jag trodde att du kände min hållning. Vid Allah, om hela umman samlades mot mig — utom en enda by — skulle jag inte ta makten eller strida för den. Jag bodde i Mekka, och Ibn az-Zubayr ville att jag skulle ge honom trohetsed. När jag vägrade behandlade han mig illa. Du skrev till mig och bjöd mig till Syrien, så jag bosatte mig i en stad långt från ditt centrum. Nu skriver du detta! Vi lämnar dig, om Allah vill.”

Muhammad ibn al-Hanafiyya bemöter sina

anhängares avvikelse

Muhammad lämnade Syrien och drevs från plats till plats. Till detta kom en ännu större prövning: Bland hans anhängare fanns svaga själar som började sprida:

”Profeten ﷺ anförtrodde ‘Ali och hans familj hemlig kunskap och religiösa skatter som ingen annan känner till.”

Muhammad insåg faran och samlade Ahl al-Bayt och folket och sade:

”Vissa påstår att vi, Ahl al-Bayt, har kunskap som Profeten ﷺ gav oss och som ingen annan känner till. Vid Allah, vi ärvde inget från Profeten ﷺ utom det som finns mellan dessa två pärmar.” — och han pekade på mushafen.

”Den som påstår att vi har något annat än Allahs bok ljuger.”

När vissa hälsade på honom och sade: **”Frid vare med dig, o Mahdi.”** svarade han:

”Ja, jag är vägledd till det goda, och ni är vägledda till det goda, om Allah vill. Men när någon hälsar på mig, låt honom kalla mig vid mitt namn och säga: ‘Frid vare med dig, o Muhammad.’”

Muhammad ibn al-Hanafiyyas död

När umayyaderna återtog kontrollen och ‘Abd al-Malik besegrade Ibn az-Zubayr, skrev Muhammad till honom:

”Till ‘Abdullah ‘Abd al-Malik ibn Marwan, de troendes ledare, från Muhammad ibn ‘Ali. När jag såg att makten övergått till dig och folket gett dig trohetsed, blev jag som en av dem. Jag gav trohetsed till din guvernör i Hijaz och skickar dig nu min skriftliga trohetsed. Frid vare med dig.”

‘Abd al-Malik skrev till al-Hajjaj och befallde honom att hedra Muhammad och visa honom största respekt.

Kort därefter valde Allah honom till Sig. Muhammad ibn al-Hanafiyya dog — må Allah förbarma sig över honom.

Avslutningsvis

Avslutningsvis: glöm inte att dela denna artikel med vännerna.